

Η Δημοκρατία που ευτελίζει τους Έλληνες

Καυχόμαστε όλοι μας ότι είμαστε δημοκράτες και ακούμε ευχαρίστως τον κ. Πρωθυπουργό να μας ομιλεί περί «εξόδου από την κρίση και ανάπτυξη», ότι ανήκουμε εις την Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι πρωταρχικός στόχος της Κυβέρνησης είναι η έξοδος από τα Μνημόνια. Όμως αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές το όνειρο αυτό δεν πρόκειται να εκπληρωθεί ποτέ εφόσον δεν προηγηθεί κάτι βασικότερο. Η αλλαγή της νοοτροπίας και η κοινωνική εξίσωση με τους Ευρωπαίους, από τους οποίους μας χωρίζουν αιώνες ολόκληροι. Πολλά σχετικά παραδείγματα θα μπορούσαν να αναφερθούν. Όμως επειδή το μέγεθος του άρθρου δεν επιτρέπει μια εκτενή περιγραφή των διαφορών μας με τους Ευρωπαίους, θα περιορισθούμε σε μερικά απλά παραδείγματα:

Η οικονομική και η κοινωνική ανάπτυξη μίας χώρας στηρίζεται πρωτίστως εις την αξιοπρέπεια και τον αυτοσεβασμό ενός λαού, έννοιες οι οποίες πηγάζουν από την ισονομία, την ισοτιμία και ισοπολιτεία. Εις την Ελλάδα όμως οι αξίες αυτές ουδέποτε απέκτησαν βάθος, παρά τα υφιστάμενα και γνωστά ευρωπαϊκά πρότυπα. Αυτά, λένε, είναι συνέπειες της Τουρκοκρατίας. Για τον λόγο αυτόν επικρατούν εις την «σύγχρονη Ελλάδα» νοοτροπίες και συμπεριφορές που θυμίζουν άλλες εποχές.

Ο Γάλλος ή ο Γερμανός Πρόεδρος, οι Αρχηγοί Κρατών, οι Βασιλείς της Ολλανδίας ή των Σκανδιναβικών Χωρών και ούτω καθεξής κυκλοφορούν άνετα μεταξύ των πολιτών των χωρών των και οι φρουροί των είναι σχεδόν αόρατοι. Αντιθέτως εις την Ελλάδα επικρατεί η αντίληψη, ότι η Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας πρέπει να περιφέρεται ανά την χώρα μας με κουστωδία ένστολων και «μανδαρίνων». Εις δημόσιες εκδηλώσεις, είτε αυτές λαμβάνουν χώρα εντός μίας Εκκλησίας είτε σε εθνικές εκδηλώσεις από την Κρήτη μέχρι την Θράκη, πρέπει να εξευρεθεί και ένας θρόνος δια την κ. Πρόεδρο.

Ο κ. Μακρόν της Γαλλίας δεν κάθεται εις έναν θρόνο, όταν παρακολουθεί μία ομιλία, ούτε ο Γερμανός Πρόεδρος κ. Φρανκ-Βάλτερ Στάϊνμαϊερ. **Εις τον σύγχρονο κόσμο ισχύει η αρχή του *Primus inter pares*, δηλαδή του Πρώτου μεταξύ Ίσων.** Ποιος τα οργανώνει αυτά εις την Ελλάδα και πως τα ανέχεται η καθ' όλα σεμνή κ. Σακελλαροπούλου; Μπορεί να φαντασθεί κανείς τι αλγεινή εντύπωση προκαλεί εις το εξωτερικό η νοοτροπία αυτή εις την Ελλάδα; Δεν διακατέχονται όμως μόνον αυτοί που οργανώνουν τις περιοδείες της κ. Προέδρου από μεσαιωνική νοοτροπία;

Το πρόβλημα όμως είναι γενικότερο. Η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ κατήργησε εις την ουσία τις προγραμματισμένες 400 πεζές περιπολίες αστυνομικών εις τις γειτονιές της Αθήνας. Αλλά και εις τις πόλεις της Περιφέρειας. Την ίδια στιγμή η εγκληματικότητα σε εθνική κλίμακα κάμνει θραύση και οι διαρρήκτες έχουν γίνει συνέταιροι εις το σπιτικό κάθε πολίτη. Οι λόγοι της έλλειψης αστυνομικών

οργάνων είναι πολλοί. Μεταξύ αυτών όμως και διότι σχεδόν κάθε επώνυμος κυβερνητικός, βουλευτής ή επώνυμη πολιτική προσωπικότητα αλλά και μεγαλοδημοσιογράφος απαιτεί και αποκτά σωματοφύλακα. Χιλιάδες αστυνομικοί απασχολούνται για τον σκοπό αυτόν. Βεβαίως όλοι γνωρίζουμε, ότι πολλοί εξ αυτών «απασχολούνται» ως ένστολες «Φιλιππινέζες» από τα διάφορα «τσόκαρα», που νομίζουν ότι έχουν πιάσει τον Πάπα από τα γένια....!

Την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση διαμαρτύρεται, ότι πολλά δημοσιεύματα του Διεθνούς Τύπου εκφράζουν ανησυχίες και αμφιβολίες για το ποιόν της Δημοκρατίας και της Δημόσιας Ασφάλειας εις την Ελλάδα. Δικαίως διαμαρτύρεται ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος; Να έχει χάριν όμως, ότι δεν ευρέθη κάποιος «κουτόφραγκος» να τον ερωτήσει: «Μα εφόσον δεν έχετε πρόβλημα ποιότητας της Δημοκρατίας και Δημόσιας Ασφάλειας, αλλά και τρομοκρατίας εις την Ελλάδα, τι τους θέλουν τόσους σωματοφύλακες οι πολιτικοί σας;» Πως εξηγείται το απαράδεκτο φαινόμενο, **ότι πλέον του ενός τρίτου των Αστυνομικών Δυνάμεων της Χώρας υπηρετεί την φύλαξη χιλιάδων πολιτικών προσώπων και προσωπικοτήτων και όχι τους Έλληνες πολίτες;** Τι θα τους απαντήσει ο κ. Παύλος Μαρινάκης ότι «εδώ είναι Ελλάδα»;

Πρόκειται και εδώ περί μιας πολύ καθυστερημένης αντιλήψεως και νοοτροπίας των Ελλήνων που ανέχονται αυτήν την κατάσταση, αλλά και πολλά άλλα. Δεν είναι όμως ανάγκη ούτε να απεργήσουμε δια την κατάσταση αυτήν ούτε να προσφύγουμε εις την βία κατά των φαινομένων αυτών, τα οποία μας μειώνουν και ευτελίζουν ως Λαό, ως «αξιοσέβαστους» ανθρώπους, και ως δήθεν «δημοκρατικούς πολίτες». Χρειάζεται μόνον διαμαρτυρία δια του ήρεμου λόγου και της γραφής. Τουλάχιστον δια να γνωρίζουν όλοι, ότι βλέπουμε και ακούμε. Βεβαίως τα «τσόκαρα» δεν ενδιαφέρονται για το τι βλέπουμε, τι λέγομε και τι γράφουμε εμείς όλοι για το ποιόν της Δημοκρατίας εις την Χώρα μας. Αυτά την «Φιλιππινέζα» τους να έχουν. Οι άλλοι όμως;

Όμως χαρακτηριστικό και απογοητευτικό είναι, ότι η Ελλάδα του 21^{ου} Αιώνα και της Ε.Ε. κατέστη να είναι ένα Φέουδο της «Δημοκρατίας των Βολεμένων» οι οποίοι απευθύνονται ευθαρσώς εις τους υποτελείς και κατώτερους με ύβρεις, απειλές και προσβολές: **«Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;»**

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης
(www.άρθρα Γεώργιος Εμ. Δημητράκης)

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαρίου Ν. Ρεθύμνης) και Θρακικής καταγωγής, γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης, όπου διέμενε επι πολλά χρόνια. Και από εκεί ταξίδευε γνώρισε συνειδητά πολλές χώρες της Ευρώπης και εκτός αυτής. Διετέλεσε επι 5 έτη υπάλληλος του Κοινοβουλίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας εις την Βόννη. Επέστρεψε μετά

εις την Ελλάδα και σπούδασε Ιστορία, Αρχαιολογία και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα και διετέλεσε επι 35-ετία Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια. **Ο Κόσμος, η Πατρίδα μας είναι το κόσμημα της ζωής μας. Ας μην το καταστρέφουμε. Η αγάπη προς την Πατρίδα μας είναι πράξη Ελευθερίας. Εις την απλότητα της ζωής ευρίσκεται ο πλούτος της γνώσης και της σοφίας.**

Демократия, которая принижает греков

Мы все гордимся тем, что являемся демократами, и мы с радостью слушаем, как премьер-министр говорит нам о «выходе из кризиса и развитии», о том, что мы принадлежим к Европейскому Союзу и что основная цель правительства — выйти из Меморандумов. Но если мы хотим быть реалистами, эта мечта никогда не осуществится, если ей не предшествует что-то более фундаментальное. Изменение менталитета и социальное уравнивание с европейцами, от которых нас отделяют столетия. Можно было бы привести множество соответствующих примеров. Но поскольку объем статьи не позволяет подробно описать наши различия с европейцами, ограничимся несколькими простыми примерами:

Экономическое и социальное развитие страны в первую очередь основано на достоинстве и самоуважении народа, концепциях, которые вытекают из равенства, равенства и равенства. Однако в Греции эти ценности так и не обрели глубину, несмотря на существующие и известные европейские стандарты. Это, говорят они, последствия турецкой оккупации. По этой причине в «современной Греции» преобладают взгляды и поведение, напоминающие другие эпохи.

Франции или Германии, главы государств, короли Нидерландов или скандинавских стран и т. д. комфортно перемещаются среди граждан своих стран, а их охрана почти незаметна. Напротив, в Греции преобладает мнение, что президент Греческой Республики должен разъезжать по нашей стране под опекой мундиров и «мандаринов». На публичных мероприятиях, независимо от того, происходят ли они внутри церкви или на национальных мероприятиях от Крита до Фракии, для госпожи Президента должен быть найден трон.

Г-н Макрон из Франции не сидит на троне, когда присутствует на выступлении, равно как и президент Германии г-н Франк-Вальтер Штайнмайер. **В современном мире действует принцип Примуса. Inter pares , то есть Первого среди Равных.** Кто организует их в Греции и как их терпит в целом скромный г-н Сакелларопулу? Можно ли себе представить,

какое неприятное впечатление вызывает такое отношение в Греции за рубежом? Но разве те, кто организует туры госпожи Президент, не обладают средневековым менталитетом?

Но проблема более общая. Руководство ЭЛ.АС по сути отменило запланированные 400 пеших полицейских патрулей в окрестностях Афин. Но и в городах Области. В то же время вспыхивает преступность национального масштаба, и грабители стали партнерами в доме каждого гражданина. Причин отсутствия полицейских органов много. Среди них, однако, и потому, что почти каждый государственный чиновник, член парламента или политический деятель, а также крупный журналист требует и имеет телохранителя. Для этой цели задействованы тысячи полицейских. Конечно, все мы знаем, что многие из них «наняты» в качестве «филиппинцев» в форме из различных «сабо», которые думают, что поймали Папу за бороду....!

В то же время правительство жалуется, что многие публикации международной прессы выражают обеспокоенность и сомнения по поводу состояния демократии и общественной безопасности в Греции. Имеет ли право представитель правительства протестовать? Однако хорошо, что не нашлось никого, кто мог бы спросить его: «Но поскольку у вас нет проблем с качеством демократии и общественной безопасности, а также с терроризмом в Греции, зачем вашим политикам нужно так много телохранителей? " Как объяснить неприемлемое явление, **когда более трети полицейских сил страны охраняют тысячи политиков и деятелей, а не граждан Греции?»** Что им ответит господин Павлос Маринакис, что «это Греция»?

Речь идет и об очень позднем восприятии и менталитете греков, терпящих эту ситуацию, но и многих других. Но нет необходимости ни бастовать из-за этой ситуации, ни прибегать к насилию против этих явлений, которые унижают и опошляют нас как Народ, как «уважаемый» народ и как якобы «демократических граждан». Все, что нужно, — это протест через спокойную речь и письмо. Хотя бы для того, чтобы все знали, что мы видим и слышим. Конечно, «чокарам» не интересно, что мы видим, что говорим и что мы все пишем о состоянии Демократии в нашей стране. Пусть у них будет своя «Филиппинка». Но остальные?

Но характерно и разочаровывает то, что Греция XXI ^{века} и ЕС. это превратилось в Вражду «Демократии Любимых», которые смело обращаются к подчиненным и нижестоящим с оскорблениями, угрозами и оскорблениями: **«Знаете ли вы, кто я?»**

Георгиос Эм. Димитракис
(www.articles Джорджа Эм. Димитракиса)

Сноска: Обозреватель имеет критянское (Мариу Н. Ретимнон) и фракийское происхождение, родился и живет в Ксанти. Он изучал политико-экономические науки и социологию в Боннском университете, где прожил много лет. И оттуда он путешествовал и сознательно знакомился со многими странами Европы и за ее пределами. В течение 5 лет был сотрудником Парламента Федеративной Республики Германия в Бонне. Затем он вернулся в Грецию и изучал историю, археологию и культурное наследие в Афинах и в течение 35 лет был сертифицированным гидом по всей греческой территории. **Мир, наша Родина – это драгоценность нашей жизни. Давайте не будем портить это. Любовь к нашей Родине – это акт Свободы. В простоте жизни заключено богатство знаний и мудрости.**